

edota kontenplatiboan) erabateko entrega oso batera indarrez gonbidatuta sentitzen bazara, ez izan beldurrik. Jaunak, berak aukeratzen baitu, emango dizu erantzuteko behar den argitasuna, gaitasuna eta indarra. Jainkoak ez ditu gaituak deitzen, aukeratuak trebatzen baizik. Eta bidean zoazen bitartean, jarraitu trebatzen, zure fedea ospatzen, beste gazte batzuekin partekatzen; jarraitu otoitz egiten etengabe, gehien behar duten pertsoneri zerbitzatzeaz ahaztu gabe».

6. Laikoen ministerioak

111. Laikotzaren misioa eta berezko karisma sekularitatean, mundu profesional, sozial, ekonomiko, kultural, zientifiko eta politikoaren errealitatean eraldaketan badago ere, batzuk, espresuki, Elizaren misiolari izaeratik eta bere beharretatik sortzen diren zeregin eta zerbitzu espezifikoe-tan lankidetzan estuan aritzera deituak daude. Hirugarren milurtekoko Elizak, san Joan Paulo II.ak gogoratu zuen bezala, bataiatu guztiak eliz misioan duten erantzukizun aktiboaz jabetzera bultzatu behar ditu⁶⁶. Erantzukidetasun horretan, ministerioak, izan ordenatuak edo laikoak, elkarren osagarri dira, gure elkarteak Erreinua-ren benetako ezaugarri bihurtuz.
112. Elizbarrutian, laikoen ministerioak baloratu eta sustatuko dituzten kristau elkarteak amesten ditut, Jainkoarekiko eta elkarteko anai-arrebekiko maitasunaren eta zerbitzuaren adierazpen zehatz gisa. Espiritu Santuak Jaunaren deiari eskuzabaltasunez eta alaitasunez erantzuteko prest dauden gizon eta emakumeak pizten ditu. Ministerio edo zerbitzu hauek ez dira guztion-tzat, eta, betiere, laikoen nolabaiteko «klerikalizazioa» saihestu behar dugu.
113. Elizan, laikoen ministerioak ugariak eta desberdinak dira. Badira «ministerio eratuak», hala nola irakurletza, akolitotza edota katekistarena, ohikune berezi batekin laguntzen direnak. Gainera, Espirituaren sormenak inspiratutako beste «ministerio» batzuk sortu dira, gure elkarteek beren ekintza arlo ezberdinetan dituzten beharrei erantzuteko: liturgiaren animazioa, musika,

Eukaristiako ezohiko ministroak, gaixoei eta es-petxeratuei laguntzea, behartsuei arreta ematea, haur eta gazteen katekesia, ezkondueri eta fami-liei lagun egitea, hezkuntza, helduen kristau for-mazioa, laikoen misioaren sustapena... Ez dira zeregin hutsak. Elkartearen izenean burutzen diren misioak dira, Elizaren presentzia bizia ber-matzen dutenak. Zerbitzu horiek mandatu gisa baloratzea komeni da. Hori dela eta, arduraz eramaten da, prestakuntza egokia izateko kon-promiso pertsonalarekin, baita artzainekiko eta beren elkarteetan beste zeregin batzuk dituzte-nekiko erantzukidetasunetik ere. Apaizaren irudiarekiko menpekotasun gutxiago eta eran-tzukidetasun handiagoa duen Elizaren ezauga-riak dira. Gaur, gero eta gehiago, ministerioota-ko arduradunengandik espero da taldean eta era koordinatuan lan egiteko gaitasuna, ez bakarrik parroketan, baita bailaretan edota elizbarrutian ere.

114. Zehazki, gure elkartean bizitzarako berritzaileak diren bi ministerio zehatzekin egiten dut amets: harrera- eta entzute-ministerioa, non gure elkarteetara hurbiltzen direnek behar du-ten kontsolamendua eta hurbiltasuna aurkituko duten. Bestetik, doluaren ministerioa, lagun eta euts dezala Itxaropenean bizitzen gure senideen heriotzaren eta galeraren une erabakigarria, fam-iliari lagunduz baita zerbitzu erlijiosoetan ere.

7. Diakonotza iraunkorra

115. Gure elizbarrutian, diakonotza iraunkorraren ministerioa, nire aurrekoek onartuta ere, gutxi sustatu eta garatu da. Agian ez da argi izan zein den diakonotzak Elizaren historiaren hasieratik duen zerbitzua, eta haren zentzurik jatorrena berreskuratu behar dugu. Gure Elizbarrutian ministerio hau garatuago egotea dut amets. Diakonotza iraunkorraren arazoia eta bere ze-regina ondo ezagutzeak, Elizaren irakaspenak adierazten digun bezala, lagunduko digu alde horretatik. Kontua ez da diakonoek aldare edo ospakizun solemneak akolitorik kualifikatuenak edo bigarren mailako apaizak bezala «janzen» dituztela. Elizako diakonotza iraunkorra boka-zio bat da, elkarteari zerbitzua emateko minis-terio bat, eskumen asko dituen, eta Gipuzkoan ere balioan jarri behar dena, munduko beste

⁶⁶ Ik. San Joan Paulo II.a, *Novo millennio ineunte* Gutun Apostolikoa (2001), 46. zk.

elizbarruti batzuetan gertatzen den bezala. Kari-tatearen zerbitzua, Hitzaren eta predikazioaren zerbitzua, sakramentu batzuen ospakizuna eta zenbait liturgiatan, hala nola, hiletetan, presi-dentzia edo laguntza, eliz buruzagitzako minis-terio ordenatu honen parte dira, gizon zelibe nahiz ezkonduerri erreserbatua. Ezkonduen ka-suan, beharrezkoa da, ordenazioa eskuratzeko, hautagaiaren emaztea ados egotea eta bokazio horrekin laguntzea.

116. Gure elizbarrutian ezkonduetako gizonen diako-no ordenazioak, gaur egun, gure kristau elkar-teei zerbitzu handia emango lieke, ospakizun batzuei dagokien pastoral zerbitzuak egin di-tzakete eta gure kristau elkarteak asko aberastuz jarduera ugarien garapenean eta pastoral taldeak indartuz. Elizarentzako zerbitzu handiago ba-tean pentsatzen ari diren gizon guztiak gonbi-datzen ditut ministerio hau planteatzera beren bizitzarako aukera gisa, Jaunaren aurrean eta, hala badagokio, bere familiarekin bereizmen egiteko. Era berean, dei egiten diet gure elizbar-rutiko kristau-elkarteei, batez ere apaizei, beren bizitzetan ministerio hau hartzera gonbidatuak izan daitezkeen gizonak, gehienak ezkondu eta familiako guraso direnak, «seinalatzera». Hauta-gai posiblei proposamena egin ondoren, haien jarrera baloratuko genuke, eta zentzuzko proze-su bati ekingo genioke, bereizmen, laguntza eta prestakuntza prozesu bati. Diakonoek minis-terioa beren familia-bizitzako eremu hurbilean gauzatuko lukete, beren artziprestaldearen ingu-ruan, inguruko parrokiekin, pastoral taldeekin eta apaizekin elkarlanean. Asko izango litzateke elizbarrutian ministerio ordenatu honentzako dozena bat gizonekin amets egitea? *Jubileu-urte Santu* honetako fruitu ederra litzateke.

8. Hezkuntza katolikoa

117. Gure gizartean balioak eta balioak daude. Gu-rettzat, Ebanjelioa gure erreferentzia da eta ipa-rrorratz argia izan behar du. Berak ematen digu identitatea, eta berak sortzen du guran Elizako kide izatea. Familia da fedearen lehen hezitzaile-a eta balioak ereiten diren leku naturala, baina eskola katolikoak lagundu egiten die, bidelagun egiten die, hazi egiten ditu. Identitate katoliko-ko ikastetxeetan, Ebanjelioa iragartzen da, zu-

zenez eta zeharka, harreraren, aniztasunaren, elkartasunaren eta zerbitzuaren bidez. Era be-rean, ikasgelan erlijioa irakatsiz, jaien eta garai liturgikoen inguruko ospakizunak eginez. Esko-la katolikoan haur, gazte eta, batez ere, familien ebanjelizaziorako aukerak izugarriak dira. Hau-rrak eta gazteak dauden leku bat badago, esko-lan da. Ebanjelioa ereiteko leku aproposa da. Teorian behintzat, ez baita erraza egiten kristau proposamen argi eta zuzena. Aintzat hartzekoa da emakumeen eta gizonen erlijio-kongrega-zioek ikastetxeetako pastoraltzan senideak man-tenitzeko eta laikoan lana lankidetzan sustatzeko egin duten ahalegin handia. Hala eta guztiz ere, pastoral taldeek ikastetxeetan duten ahule-zia gaingitu beharreko erronka da oraindik ere. Dei bat egin nahi nieke gure ikastetxeetako hainbeste irakasle fededun eta bokaziodunei, talde pastoral horietan batu eta parte hartzera anima daitezen, edo talde horiek antolatu eta sor daitezen, ikastetxe bakoitzean ez badaude. Proiektu pastoral batekin lan egitea, elkartu-ta eta horretan konprometitutako ikaskideen laguntzarekin, ezinbestekoa da. Ebanjelioa ez da eskolan iragarriko haur eta gazteen ebanje-lizazioan konprometitutako hezitzaileerik gabe. Bestetik, eskola publikoan erlijio katolikoko ikasgaia ematen duen irakasle heroi talde bat dago. Haien presentzia eta fedearen lekuko-tza ikaragarria egiten dute egoera bereziki zail eta mugakoetan. Haiei nire maitasun berezia. Elizbarrutiak zuen esanetara egon nahi du ze-regin honetan laguntzeko.

9. Liturgia eta ospakizuna

118. Liturgia Elizaren bizitzaren funtsezko dimen-tzio bat da. Kristau bizitzaren iturri eta gailur da. Ondo dakigu otoitz egiten dugun horretan sinesten duguna eta bizitzera deituak gaudena jasotzen dela (*lex orandi, lex credendi, lex vi-vendi*). Liturgia horrek edertasuna izan behar du ezaugarri, eta Jainkoarekin elkartzeko eta ebanjelizaziorako bide bihur daiteke⁶⁷. Go-tzain naizen aldetik, ezin diot puntu hone-tan tematzeari utzi, eta amets egiten jarraitu, Kontzilioaren liturgia-erreforma gure elkartee-

67 Frantzisko, *Evangelii gaudium* Aholku-hitz apostolikoa (2013), 24. zk.